

af lovens § 124, stk. 1, jf. § 1, nr. 4. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Forslagene til *stk. 2-5* svarer til de gældende stk. 1-4 med de konsekvensændringer, som den øvrige del af forslaget nødvendiggør.

Forslaget til *stk. 6* gennemfører artikel 20, stk. 2, i det omarbejdede direktiv 93/6/EØF. Fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at udføre forretninger for egen regning eller stille afsætningsgarantier, kan undlade at beregne de risikovægtede poster for operationel risiko og kan fortsætte som hidtil med at beregne solvenskravet ud fra de risikovægtede poster for kreditrisici, aktierisici, renterisici, valutarisici, råvareisici m.v. Investeringsforvaltningsselskaber skal ikke medregne de risikovægtede poster for operationel risiko i deres risikovægtede poster, da disse selskabers operationelle risici generelt skønnes at være afdækket af kravet i stk. 5.

Forslagene til *stk. 7 og 8* er en videreførelse af de gældende stk. 5 og 6 med de konsekvensændringer, som den øvrige del af forslaget nødvendiggør.

Stk. 9 svarer til den foreslåede § 124, stk. 6, jf. § 1, nr. 4. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 7

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 135, stk. 3, jf. § 1, nr. 16.

Til nr. 8

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 57, sidste pkt., i det forventet vedtagne omarbejdede direktiv 2000/12/EF. Bestemmelsen vedrører institutter, der har foretaget en securitisation af udlån.

En securitisation er en transaktion eller ordning, hvorved en pulje af forholdsvis homogene lån, der oprindeligt blev etableret i et penge- eller kreditinstitut, omdannes til værdipapirer med henblik på at gøre lånene eller risikoen på lånene omsættelige og reducere kapitalbelastningen for instituttet. Typisk involverer en securitisation-transaktion, at lånene eller alene kreditrisikoen på lånene (ved anvendelse af kreditderivater) overføres til en anden juridisk enhed med det særlige formål at udstede værdipapirer med sikkerhed i lånene. Forslaget til § 129, stk. 5, omfatter ligesom bestemmelserne om opgørelse af risikovægtede poster i forbindelse med securitisationer, jf. forslaget til 143, stk. 1, nr. 1, alene securitisationer, hvor værdipapirerne, der udstedes ved securitisationen, opdeles i trancher med stigende kreditrisiko. Disse trancher er karakteriseret ved, at tab på de underliggende lån forde-

les på trancherne, således at det første tab, op til et givet maksimum, oppebæres af indehaveren af den første tranche, og de efterfølgende tab bæres af de efterfølgende trancher i stigende orden. Mellemværender med en securitisation kan dels bestå af positioner i de værdipapirer, der udstedes som led i en securitisation, dels af kreditunderstøttende foranstaltninger over for den særlige juridiske enhed, der udsteder værdipapirerne, herunder f.eks. i form af garantier, likviditetsfaciliteter eller positioner i særligt risikofyldte trancher, der er etableret med henblik på at dække de første tab i de underliggende engagementer. Sådanne trancher omfatter også en selvrisiko på en garanti.

Bestemmelsen indebærer, at nettoindtægter, der hidrører fra kapitalisering af fremtidige betalingsstrømme fra de aktiver, der indgår i securitisationstransaktionen, og som medfører en forbedring af kreditkvaliteten af instituttets mellemværender med securitisation-transaktionen, ikke kan medregnes i de overførte overskud eller i reserver, der indgår i opgørelsen af kernekapitalen. Sådanne nettoindtægter kan først medtages i kernekapitalen, når den pågældende securitisation afvikles, eller instituttets mellemværende ophører.

Behandlingen af securitisation-transaktioner i relation til solvensberegningen er et nyt element i det forventet vedtagne omarbejdede direktiv 2000/12/EF. Dette element vil indgå i de regler, som foreslås fastsat af Finanstilsynet i medfør af § 143, stk. 1. Garantier med en delvis afdækning i form af en selvrisiko, hvor garantien først udløses, når tabet på de garanterede udlån overstiger selvriskoen, omfattes af reglerne for securitisationer ved opgørelse af risikovægtede poster.

Artikel 57, litra r, og artikel 66, stk. 2, i det omarbejdede direktiv 2000/12/EF giver to alternative muligheder for behandling af visse mellemværender med en securitisation med høj risiko, herunder også selvrisiko på garantier. Enten kan de fratrækkes i basiskapitalen, eller også kan de pågældende engagementer risikovægtes med 1250 pct. Kapitalbelastningen ved de to alternative metoder er stort set identisk. Det foreslås at indføre metoden, hvorefter securitisation-positioner med meget høj risiko indgår i opgørelsen af risikovægtede poster med en vægtning på 1250 pct. i regelsættet om opgørelse af risikovægtede poster, jf. § 143, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 9-11

De foreslåede ændringer er en konsekvens af ændringen i § 131, jf. forslaget § 1, nr. 12.